Încă o mărturie în procesul comunismului: Povestea nemuritorului Jacques

5 ianuarie 2017 de Claudiu Târziu

Jacques Iamandi s-a împrietenit cu moartea de tînăr. A supravieţuit unui război în Indochina franceză, traversării în marş forţat a continentului asiatic şi temniţelor comuniste. La vîrsta de 88 de ani pare nemuritor, într-o generaţie din care au mai rămas o mînă de mărturisitori.

Întors dintr-un exil de 30 de ani, Jacques Iamandi nu admite că mai sînt români care se îndoiesc că regimul comunist a fost răul absolut al secolului XX. „Comunismul a fost o luptă continuă împotriva firescului. Şi, la noi, ca şi în alte părţi, a început prin a desfiinţa «lumea veche», adică prin a ucide elitele ţării, prin a răpi poporului credinţa în Dumnezeu şi prin a impune alte «modele» umane şi un alt set de valori“, crede Iamandi. A simţit revoluţia comunistă pe pielea lui.

Jacques Iamandi s-a născut în 1928, la Iaşi, într-o familie cu rădăcini imperiale bizantine, Paleologu, şi deopotrivă în boierimea locală, Iamandi. Bunicul său dinspre mamă, Jacques Paleologu, a fost jurnalist şi diplomat. Bunicul dinspre tată, Vasile Iamandi, avocat, profesor universitar, mare moşier şi parlamentar liberal.

Tatăl lui Jacques Iamandi, Dimitrie, a fost avocat al Poliţiei şi al Siguranţei statului pînă la 23 august 1944. Trei luni mai tîrziu, n-a mai rezistat hărţuielii la care-l supunea noul regim şi s-a sinucis.

Cu o asemenea „origine nesănătoasă”, în primăvara lui ’45, Jacques Iamandi a fost dat afară din şcoală în ultimul an de liceu si din Clubul Sportiv al Armatei, unde practica motociclismul. Acesta a fost începutul prigoanei.

A ieşit din ţară, dar s-a întors

Printr-o relaţie a mamei sale, s-a angajat la *Ajutorul catolic american*, o organizaţie de binefacere, care a încercat să-i protejeze pe oameni de năvala comuniştilor. „Familiile burgheziei şi nobilimii româneşti erau date afară din funcţii publice şi din locuinţe. Noi le ajutam să-şi mute o parte din lucruri, cîte puteau lua, din casele din care erau evacuaţi, şi să se întreţină”, explică Iamandi.

În anul 1949, *Ajutorul catolic* a fost desfiinţat de regimul comunist, care îl considera o organizaţie subversivă. Iamandi a plănuit să fugă din ţară împreună cu mama lui. Au reuşit să treacă ilegal frontiera, împreună cu alţi şapte cunoscuţi, doar cu lucrurile de pe ei şi cu puţini bani şi bijuterii. Au fost prinşi de miliţienii iugoslavi şi anchetaţi dur timp de trei zile. „Ne plimbau în cerc cu mîinile ridicate, cînd oboseam şi lăsam mîinile în jos, asmuţeau cîinii pe noi”. Apoi, iugoslavii au decis să-i predea

grănicerilor români. „În drum spre graniţa românească, le-am dat miliţienilor care ne însoţeau aurul şi banii pe care îi aveam la noi, în schimbul a două ore în care să dispărem. Am trecut înapoi în România”, îşi aminteşte bătrînul.

Poliţia politică l-a făcut dezertor

„Sfătuit de un prieten de familie, m-am înrolat în marina militară, sperînd că aşa voi găsi o ocazie să ies din ţară fără bătăi de cap”, spune. A făcut doi ani de armată şi, cînd să se libereze, stagiul militar la Marină a fost prelungit cu un an. O revoltă cu surdină i-a scos din bocanci pe ofiţerii politici. Pe pereţii closetului au fost scrijelite lozinci anticomuniste şi îndemnuri la represalii: „Moarte lui Bodnăraş!”. Autorităţile au închis WC-ul şi au deschis o anchetă. Şi-au încercat un pansament pentru nervii celor care aşteptau liberarea: concediul. În drum spre casă, Iamandi a aflat că i se cere capul pentru iniţierea rebeliunii din unitate. A fugit din ţară cu un şlep pe Dunăre. Nu atît de teamă, cît mai ales de amorul unei fete de la Paris, membră a Casei Regale Române.

În Legiunea Străină

Ajuns în Franţa, a aflat că iubirea vieţii lui urmează să se mărite. Dezamăgit, s-a înrolat în Legiunea Străină, cu gînd de moarte. Nu s-ar fi sinucis, căci asta e păcat fără răscumpărare, dar moartea în luptă era o soluţie bună, cu parfum de eroism. „După o instrucţie sumară, am fost trimişi în Indochina Franceză, să luptăm contra guerrilelor locale comuniste. M-am oferit mereu voluntar în cele mai dificile misiuni, dar Dumnezeu m-a păzit”. În junglă a învăţat să-şi stăpînească nervii. Panica era mortală. Şi îi bîntuia zilnic. „Eram cu ochii pe camarazii mai puţin rezistenţi psihic. Îi dezarmam şi îi imobilizam la cel mai mic semn că îşi pierd cumpătul. Altfel, riscam să ne omoare pe toţi. Instinctul meu de conservare era mai puternic decît durerea unei iubiri trădate”.

Marş forţat peste Asia

În 1952, Iamandi a căzut prizonier, alături de alţi 120 de camarazi, într-o ambuscadă pregătită cu complicităţi din Statul Major al armatei regulate franceze. „Aveam identităţi false. Eu spuneam că sînt suedez, pentru că eram blond, şi că mă numesc

Lup Larsen. Însă, un coleg, maghiar din Ardeal, m-a trădat. Am dus o anchetă sîngeroasă, din care n-am crezut că mai scap viu. Apoi am fost băgat într-un convoi de 800 de oameni, care a pornit pe jos spre Moscova. Mi-am zis că voi muri pe drum, dar am scăpat şi din asta“, mărturiseşte Iamandi.

Calvarul marşului spre Moscova a durat aproape un an. Prizonierii munceau prin satele prin care treceau, pentru un blid de mîncare. Uneori căpătau şi ceva de îmbrăcat. Autorităţile chineze le-au dat pufoaice noi şi şepci îmblănite, dar ruşii le-au confiscat hainele şi i-au îmbracat în zdrenţe. Cel mai rău era însă fără încălţăminte. Îşi înfăşurau picioarele în bucăţi de carton şi cîrpe, dar răzbeau repede tălpile prin ele. Din 800 de oameni, doar 14 au supravieţuit pînă în inima sovietelor. Cei cîţiva români din grup, au fost trimişi, cu escortă, în România. Jacques Iamandi a evadat din tren, în gara Nicolina – Iaşi.

„Haiduc“ în Bucureşti

Vreme de doi ani s-a ascuns în Bucureşti. În acest timp a dormit pe la prieteni, prin scări de bloc şi poduri părăsite. „Am făcut manifeste anticomuniste, pe care le distribuiam pe la adunări publice. Şi am organizat un grup de studenţi pentru rezistenţă. N -am plecat în munţi, pentru că am crezut că pot lovi mai bine din oraş“, ne povesteşte Iamandi. La un ceai dansant, a cunoscut-o pe Mitzura Arghezi, care l-a ascuns acasă la tatăl ei. Bătrînul poet ieşea zilnic în poarta casei şi vindea mere pentru a supravieţui. „Nu am vorbit prea mult cu Tudor Arghezi. Am luat masa împreună de cîteva ori şi am rămas cu un gust amar, pentru că fiul lui, Barițiu, îl certa că nu face frumos pe lîngă mai marii regimului, ca să ducă o viaţă îmbelşugată”, afirmă Iamandi.

Nouă ani de puşcărie politică

Obosit de pîndă şi trădat de un cunoscut, care îl provocase să-l ucidă pe Gheorghe Gheorghiu-Dej, Iamandi a fost arestat în aprilie 1955. A fost condamnat la opt ani de închisoare pentru dezertare şi „uneltire contra ordinii sociale“. A executat aproape nouă ani, pînă în 1964. Golgota lui s-a numit Rahova, şi Jilava, şi Aiud, şi Gherla, şi toate coloniile de muncă silnică din Delta Dunării. Moartea nu l-a vrut nici atunci. Dintre toate umilinţele, două îl sperie şi acum: frigul şi foamea. „Tăiam stuf, de la 5 dimineaţa pînă la 6 seara, în apă pînă la genunchi la minus 3 – 4 grade. Gerul n-avea

vigoare cît să înghețe Dunărea, dar ne tăia picioarele protejate doar de o foaie de cort şi de opinici”, spune. Însă, foamea era cu adevărat neîndurătoare. Erau oameni care şi-ar fi ucis părinţii, dacă le-ar fi cerut-o gardinenii, pentru un castron de murdărie caldă poreclită ciorbă.

Scos cu forcepsul din România

Eliberat din închisoarea politică, stigmatul „duşman al poporului“ îl oprea să-şi continue studiile şi îi interzicea dreptul la un loc de muncă. Într-un tîrziu, uzînd de relaţiile mamei sale, a fost admis în ultimul an, la seral, la Liceul „Aurel Vlaicu“ din capitală. Iamandi s-a angajat la o fabrică de componente electronice şi a absolvit liceul. Însă, deja era îndrăgostit de profesoara sa de chimie, Mariana Feneş, soţia lui Duiliu Zamfirescu, nepotul scriitorului cu acelaşi nume. Mariana a divorţat de Zamfirescu şi, în anul 1975, a emigrat în Canada. Un unchi bogat al Marianei, stabilit de mult în Canada, şi-a cumpărat nepoata de la regimul comunist. După un an, Mariana s-a întors în ţară şi s-a căsătorit cu Iamandi. Femeia a plecat la Montreal, iar el trebuia să suporte procedura ghimpată a emigrării legale. Securitatea şi Partidul se opuneau. Mariana Iamandi a protestat vehement şi a ameninţat că va face greva foamei în faţa ambasadei României la Ottawa. Jacques Iamandi le-a spus politrucilor că este capabil de orice dacă nu este lăsat să-şi întregească familia. Pînă la urmă i-au dat paşaport. Însă, în Canada, soţia i-a mărturisit că, o singură dată, a căzut în ispita înfidelităţii. Au divorţat.

Lider al românilor canadieni

În 1977, Iamandi s-a întors în România, deşi nu avea încă protecţia cetăţeniei candiene, şi s-a însurat cu o fostă colegă de serviciu, Ştefania. A trecut din nou prin furcile caudine ale PCR şi ale Securităţii, pentru ieşi din ţară cu noua soţie. Ameninţarea cu ambasada Canadei a funcţionat şi atunci.

În Montreal, Jacques Iamandi s-a înstărit şi a devenit un reper în comunitatea românească. Preşedinte al „Comitetului pentru Democraţie în România“, activ în Congresul Internaţional al Românilor de Pretutindeni – Romfest şi susţinător al manifestărilor de la Cîmpul Românesc de la Hamilton, Iamandi şi-a făcut datoria de a lupta contra comunismului şi de a mărturisi despre gulagul comunist.

Acum trăieşte în România, unde îşi aşteaptă mîntuirea.

(Material apărut iniţial în revista *Rost* din decembrie 2009)

Despre autor | Ultimele articole

About Claudiu Târziu

Jurnalist, scriitor şi editor; cea mai recentă carte publicată: ”Rostul generaţiei noastre. O perspectivă conservatoare asupra României postcomuniste” (Ed. Rost, Bucureşti, 2019)

‹ Plecaţi cu Sorcova

› Boboteaza şi Sîntionul

Ne puteţi urmări şi pe Telegram: https://t.me/RevistaRost

10 comentarii la „Încă o mărturie în procesul comunismului: Povestea nemuritorului Jacques”

analistul

5 ianuarie 2017 la 8:03 pm

Este de admirat abnegatia acestui om ,in dorinta lui de a isi implinii destinul , dar reprezinta o parte a unei generatii , plina de contradictii si conflicte , ” generatia anilor 40″ , asa cum peste 40 de ani , si ” generatia anilor 80 ” , cea

care astazi conduce politic , economic , social , Romania astazi, va fi combatuta sau adulata , in functie de informatiile , interesele , si puterea de analiza a informatiei, a fiecarui individ, grup social , sau partid , in parte, din acel timp. Este greu sa spui daca nu stii , iar daca stii , sa vrei sa prezintii tot adevarul , nu numai partea care iti convine, de aceea ” stiu ca nu stiu nimic ” , asa cum un mare ganditor , spunea candva , o axioma a teoriei informatiei.
Analistul

Încarc...

RomeoB
6 ianuarie 2017 la 11:19 am

>Acum trăieşte în România, unde îşi aşteaptă mîntuirea.

Singurul razboi ingaduit de Biserica este cel de aparare a neamului.

Razboiul dus in Vietnam nu prea se incadreaza in aceasta categorie: a luptat pentru ideologia colonialist-captitalista impotriva ideologiei comuniste. Poate ca multi din soldatii comunisti pe care i-a ucis, erau simpli tarani luati de la plug, si trimisi pe prima linie a frontului impotriva vointei si convingerilor lor. Aveau familii, copii: nu au vrut sa nenoroceasca „viitorul familiei”.

NU AVEAU DE ALES !
Domnul Jaques AVEA DE ALES !

Dar un duhovnic, ar putea sa-i dea un canon pe masura.
Cu pocainta autentica, e nadejde de mantuire.

Încarc...

Radu Greuceanu

8 ianuarie 2017 la 5:51 am

Mare tupeu ai domnule ! Cum adica „razboiul din Vietnam nu prea se incadreaza….”?? Sau se incadreaza sau nu ! Ce faci dumneata se cheama vorba desarta si aflare in treaba. Iti place sa pozezi in mare ortodox cu comentarii kilometrice si te erijezi in judecatorul sufletelor altora. Rusine !! Domnul Iamandi (si nu Jacques ca doar nu va bateti pe umar cu dansul) nu a luptat „pentru ideologia colonialist-capitalista” (vai ce sforaitura cu iz Marxist-Leninist) ci impotriva ideologiei si puterii comuniste oriunde s-ar afla ea. Bravo dansului! Iar simpli tarani luati de la plug si trimisi in prima linie si care aveau familii si copii (dar cine nu are?) ar fi ucis ei, la comanda, alti tarani sau oraseni care nu erau de accord cu comunismul…. Asa ca mai slabeste-ne cu prostiile , mironosita pseudo-ortodoxa !

Radu Greuceanu

Încarc...

RomeoB

9 ianuarie 2017 la 10:59 am

Domnule Greuceanu, inainte de a posta cititi istorie. Wikipedia nu insaeamna cea cea mai buna sursa de informare, dar va ajuta cat de cat in a nu da cu „paru’ in balta”.

COLONIALISMUL CATOLICO-MASONIC A FOST DETESTAT PESTE TOT IN LUME: America, Asia, Africa, Australia...
Cititi-l pe Sf Iustin Popovici: PENTRU NEEUROPEAN, OMUL ALB EUROPEN REPREZINTA DEMONIA ALBA !

Lupta PENTRU LIBERTATE A NATIUNII VIETNAMEZE A INCEPUT IN SEC Al XIX LEA, CAND NU EXISTAU COMUNISTI !

Developing a plantation economy to promote the export of tobacco, indigo, tea and coffee, the French largely ignored increasing calls for Vietnamese self-government and civil rights. A nationalist political movement soon emerged, with leaders such as Phan Bội Châu, Phan Chu Trinh, Phan Đình Phùng, Emperor Hàm Nghi and Ho Chi Minh fighting or calling for independence. However, the 1930 Yên Bái mutiny of the Việt Nam Quô´c Dân Đảng was suppressed easily.[34] The French maintained full control of their colonies until World War II, when the war in the Pacific led to the Japanese invasion of French Indochina in 1940. Afterwards, the Japanese Empire was allowed to station its troops in Vietnam while permitting the pro-Vichy French colonial administration to continue. Japan exploited Vietnam's natural resources to support its military campaigns, culminating in a full-scale takeover of the country in March 1945 and the Vietnamese Famine of 1945, which caused up to two million deaths.

https://en.wikipedia.org/wiki/Vietnam#1862.E2.80.931945:_French_Indochina

Din nefericire, sfarsitul celui de-al doilea raboi mondial, coincide cu politicile de recolonizare ale francezilor. Tot din nefericire, sigura forta politica care a avut resursele pt a lupta imotriva „DEMONILOR ALBI" AU FOST „DEMONII ROSII".

Nelson Mandela, lupta impotriva ocupantului alb de pe pozitiile ideologiei comuniste.
DAR IN ESENTA LUI ESTE NATIONALIST. Dupa 89 este ales lider a Africii

de Sud, dar fara a fi sustinator al ideologiei comuniste ! ESTE SITUATIE PERFECT SIMILARA.

CUNOSC CONCRET SITUATIA DIN AFRICA DE SUD: DACA VREUN ALB ESTE PRINS NOAPTEA IN VREUN CATIER DE NEGRI ESTE EXECUTAT FARA JUDECATA. ASA DE MARE ESTE URA IMPOTRIVA „DRACILOR ALBI" PANA ASTAZI. ALBII TRAIESC in vilele lor INCONJURATI CU GARDURI ELECTRICE de 3 m: CU MARE FRICA IN SUFLET – in special pt viitor.

Dracii ca sunt albi sau rosii tot draci sunt. Locul lor este focul vesnic ende viermele nu moare.

PS: Poate nu va plac termenii de colonialist sau de capitatist. Echivalarea in limbajul telologiei ortodoxe, a oricaruia din cei doi, este insotit de cuvantul ANATEMA !

Încarc...

RomeoB

9 ianuarie 2017 la 11:58 am

Sf Iustin Popovici Despre Europa si valorile europene:

Binevestitorul cel întocmai cu Apostolii zice despre „Demonia alba" – Europa: „Ce socotiti voi cu privire la Europa? Africanii si asiaticii îi numesc pe europeni „dracii albi". De aceea, ei ar putea sa numeasca Europa „Demonia alba". Ar numi-o „alba" din cauza albetii pielii, iar „Demonia" – din pricina negrelii sufletului ei; fiindca Europa a tagaduit pe singurul Dumnezeu si a luat tronul si vrednicia cezarilor romani.
.....

În felul acestea, fra]ii mei, a înviat întocmai ca un vîrcolac, în zilele noastre, Roma cea satanica, Roma aceea dinainte de Constantin cel Mare, care prigonea cu foc si sabie pe crestini si Îl impiedica pe Hristos sa patrunda în Europa. Numai ca „Demonia alba" a cazut într-o boala mai grea decît vechea Roma. Caci, daca Roma cea închinatoare la idoli era chinuita de un singur drac,
„Demonia alba" este chinuita de sapte duhuri rele, mai crunte decît dracul acela al Romei. Iata deci noua Roma închinatoare la idoli, iata o noua mucenicie pentru crestinism. Sa fiti gata a primi mucenicia pentru Hristos din partea „Demoniei albe".
Noua Europa închinatoare la idoli nu se lauda cu nici o dumnezeire mai presus de ea. Ea se lauda numai cu sine, cu întelepciunea sa, cu puterea sa. Este ca un balon umflat, gata sa se sparga, spre rîsul Africii si al Asiei; un buboi copt, ...
.....
Descoperirile Europei au condus omenirea pe marginea prapastiei. Au condus-o la o întunecare duhovniceasca nemaiîntîlnita în istoria crestinismului si la distrugere plina de întuneric; caci toate descoperirile ei, nu stim daca din cauza gîndirii sale rele sau din pricina înrîuririi evreilor, Europa
le-a îndreptat împotriva lui Hristos.

Dar toate descoperirile ei, de-a lungul ultimelor doua sute de ani, Europa le-a întrebuin]at pentru sinuciderea sa, în razboaie mondiale, pentru crime, pentru ura, pentru prabusire, pentru înselaciune, pentru siluire, pentru impietatea privitoare la cele sfinte si cuvioase ale noroadelor, pentru minciuna, pentru necinstire, pentru destrabalare si pentru ateism în toata lumea. În realitate, Europa nu a înselat pe nimeni altcineva decît pe sine însusi. Noroadele necrestine au înseles ce este Europa, ce da ea si ce voieste: pentru aceasta au si numit-o „Demonia alba".

Biserica Ortodoxa si ecumenismul – Sf Iustin Popovici, Petru Voda 2002

Domnule Radu, va place sau nu, la pachet cu lupta anticomunista, dl Jaques a luptat si pt aceste valori in Vietnam. Nu-l condamn, omul nu a stiut si nici nu avea discernamant in aceste nuante.
NUMAI CA DUPA MOARTE DRACII IL ASTEAPTA LA VAMILE VAZDUHULUI !

IAR PACATELE FACUTE DIN NESTIINTA SE PEDEPSESC ! e drept mai putin decat acelea facute cu stiinta. DAR SE PEDEPSESC !

Tocmai de aia, sa ia cele 2 volume ale parintelui Nicodim Mandita cu Vamile Vazduhului, si sa mearga la o manastrire unde sa stea vreo saptamana de vorba cu un duhovnic, sa se curate de ele.
Nu o zic nici cu patima nici cu ura.
Sunt convins ca a fost de buna credinta !

Încarc...

Alin
9 ianuarie 2017 la 3:04 pm

Nu trebuie sa ne suparam pe dl Romeo. Adevarul e ca e simpatic, comentariile dansului fiind foarte utile. Sper ca-si da seama de ce enormitati mai scrie. Oricum, ne da noua ocazia sa ne dam seama ce inseamna fecioarele neintelepte, falsa smerenie, lipsa discernamantului, mila voiesc – iar nu jertfa, spalarea pe creier, etc. Probleme pe care le gasim usor si la noi.

Iar dl Iamandi ar trebui sa accepte „ca mai sunt români care se îndoiesc că regimul comunist a fost răul absolut al secolului XX”. Unul e analistul. E f. simpatic si dansul; curat analist. Sincer, au admir la dansii putinta de a zice ce au de zis chiar cu riscul de a fi penibili.

Iar daca dl Iamandi si-ar scrie memoriile ar fi un motiv de bucurie pt. noi. N-avem pretentii de acuratete, stil, etc. Doar sa le scrie.

Încarc...

Radu Greuceanu
9 ianuarie 2017 la 4:29 pm

E nemaipomenit sa vezi cum unii spun ca Wikipidia „nu inseamna cea mai buna sursa de informare" dar tot la ea te trimit...mai dandu-ti si sfaturi sa citesti istorie. Penibil este putin spus... Ce sa fac? Sa-i dau lectii de istorie a colonialismului? Cu partile bune si rele? Cu minciunile , deformarile si exagerarile stangiste despre subiectul acesta? Cu o analiza detaliata a motivelor „urii" fata de albi? N-are rost! Dansul are Wikipedia. Sa fie sanatos cu ea...

Radu Greuceanu

Încarc...

Claudiu Târziu
9 ianuarie 2017 la 4:52 pm

Foarte bune ambele tale răspunsuri, Radu. Şi nu pune la inimă, noi ne-am obişnuit cu Romeo, este elementul excentric de pe acest forum. Uneori mă plictisesc şi eu cît ne trolează şi nici nu ştiu de ce îl mai îngădui. Poate pentru că reuşesc să-l ignor. Am văzut ce poate de mult, şi nu-l mai citesc.

Încarc...

RomeoB

9 ianuarie 2017 la 9:47 pm

Pentru mine comunismul este o ideologie lovita de anatemele Sfintilor Parinti.
Nu se pune problema de a apara in vreun fel aceasta ideologie criminala si anticrestina.
Despre raul sau uneori binele facut de unii comunisti, se poate discuta. Ceea ce nu-i absolva de chinurile vesnice in cazul in care nu s-au pocait. Pentru ca din comunism nu toate tarile captive au iesit la fel de exemplu.

In afara de asta, mai exista si o ANATEMA pusa de sinodul B. O. Rusa, peste bolsevici prin 1917.
O chestie oarecum inutila pt ca erau mai mult decat suficiente anatemele Sinoadelor Ecumenice, sub incidenta carora cadea ideologia marxist-leninista.

A spune ca, comunismul e raul absolut al sec al XX lea, este mai mult decat riscant.
Pentru ca mult deasupra comunistilor, stateau cei cativa – sub 10 – care se inchinau lui lucifer si care primesc direct de la acesta directive prin care sa indrepte lumea spre imparatia lui antihrist.

O spune Paisie Aghioritul care a avut descoperire de la Dumnezeu.

Încarc...

Big Man

10 ianuarie 2017 la 7:20 pm

> Eu unul am avut privilegiul sa il ascult pe dl Iamandi vorbind, o data, si mi-a lasat o impresie de om puternic, curajos, care a luptat si lupta pentru idealurile sale. Citind acest articol, imi dau seama ca vorbim despre un erou care merita tot respectul nostru. Cat despre acesti „inchizitori”, care ameninta cu focurile iadului, nu stiu cat de curati sunt ei de isi permit sa aunce cu pietre…

Încarc...

Comentariile sunt închise.

„DE LA INIMĂ LA INIMĂ – FII PARTE DIN SALVAREA UNEI VIEȚI!”

Sistemul de sănătate din România deseori nu oferă acces la medicamente esenţiale, lăsând pacienţii să lupte singuri pentru viaţa lor. O prietenă dragă a Asociaţiei ROST trece printr-o astfel de încercare. Are nevoie urgentă de 40.000 euro, suma necesară pentru 8 tranşe egale de tratament, fiecare în valoare de 5.000 de euro. Împreună, putem!**Cum o putem ajuta.**

Revista Rost
8 K urmăritori

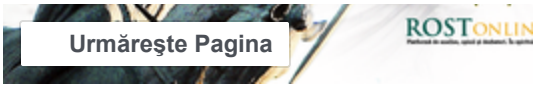

ABONAȚI-VĂ

Introduceţi mai jos adresa de email pentru a primi notificări cînd sînt publicate articole noi.

Adresa de email

Mă abonez

Alătură-te celorlalţi 389 de abonaţi.

CELE MAI CITITE

Lucia Hossu Longin, realizatoarea „Memorialului durerii”, promovează o informaţie FALSĂ despre Călin Georgescu, pe tema foştilor deţinuţi politici (VIDEO)

Crimele legionare în contextul vremurilor

Moaştele Sf. Proroc Ioan Botezătorul au fost aduse la Biserica „Sf. Gheorghe”-Nou din Capitală (program)

O falsă înţelepciune: „Fă-te frate cu dracul, pînă treci puntea!”

Marcel Ciolacu (PSD) a anunţat că o susţine pe Elena Lasconi (USR) în turul doi al alegerilor prezidenţiale

Europarlamentarul Claudiu Târziu (AUR), nou apel la autorităţile statului: Refuzaţi un joc politic primejdios pentru ţară!

Armata cere medicilor de familie din București lista pacienţilor cu afecţiuni incompatibile cu stagiul militar

ULTIMA REPRIZĂ

6 decembrie. Sfântul Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, făcătorul de minuni

Europarlamentarul Claudiu Târziu (AUR), nou apel la autorităţile statului: Refuzaţi un joc politic primejdios pentru ţară!

Premierul Marcel Ciolacu, întâlnire informală cu ambasadorul SUA în România

Moaştele Sf. Proroc Ioan Botezătorul au fost aduse la Biserica „Sf. Gheorghe”-Nou din Capitală (program)

ANAF va putea pune poprire pe investiţiile financiare şi pe asigurările de viaţă ale românilor (proiect)

Europarlamentarul Claudiu Târziu: Guvernarea trebuie să fie în folosul acestui popor, care îşi doreşte o schimbare reală. Recuperarea resurselor naturale şi refacerea sistemului energetic, printre priorităţile AUR

Marcel Ciolacu (PSD) a anunţat că o susţine pe Elena Lasconi (USR) în turul doi al alegerilor prezidenţiale

PUBLICITATE

AUR

ALIANȚA PENTRU
UNIREA ROMÂNILOR

CLAUDIU TÂRZIU

scrisul de leac

El Correo de España

știri pentru viață

ROST
Str. Traian nr. 168, Sector 2, Bucureşti
0740.103.621
revistarost[at]gmail.com

ROSTonline.ro este o publicaţie a Asociaţiei “Rost” - organizaţie culturală, de orientare conservatoare, înfiinţată în anul 1994.

INFORMATII UTILE

Despre noi
Termeni şi condiţii
Redacţia
Publicitate pe site

CONTACT

Nume (obligatoriu)

Email (obligatoriu)

Mesaj (obligatoriu)

Trimite

© 2002-2024 · Asociaţia ROST

Web hosting şi dezvoltare Wordpress: Casa de WEB